

kun anbefalet, at man ser sig lidt for inden man betræder denne Vej, som er den, at opbjaelpe Den St. Croix ved direkte Tilflud om Aaret og ved Laan. Det er en Vej, hvorpaa vi tidligere have været; vi have tabt Millioner derude ved de Laan, vi have givet i Plantagerne; vi have hjulpet Den og Sukkerproduktionen med store aarlige Summer, idet vi have givet Produktionen derude en Goldbegunstigelse fremfor andre Sukkere og paa Statskassens Belpstning herhjemme; men Alt dette er, som om det aldrig var gjort, som om der ikke var erhvervet nogen Erfaring ad den Vej; det er virkelig, som om der aldrig tidligere havde været Tale om at hjælpe St. Croix's Plantere med Laan, medens vi have Aftistykker for os, hvoraf det fremgaar, at det er Millioner, som Statskassen paa den Maade har tabt. Seg maa paa Udvalgets Begne gjøre en ganske bestemt Indsigelse imod, at det har indtaget en afvisende Holdning sigesveerfor dette Forslag. Der er aldeles Intet til Hinder for, dersom Udvalgets Indstilling vedtages, at Regjeringen kan til næste Aar, naar den overhovedet forelægger Rigsdagen Lovforslag betræffende Ordningen af Forholdene paa de vestindiske Der, fremkomme igjen med nye Forslag, som da kunde begrundes navnlig paa en mindre ensidig Maade, end her er flet, og saaledes, at der ogsaa vil kunne findes et Flertal i Udvalget og her i Thinget, som vil gaa ind derpaa. Der er en Konfusion, som overordentlig ofte gjør sig gjældende i disse Debatter, og det er, at man nævner de vestindiske Der, medens man kun tænker paa St. Croix. Her tales om at hjælpe Derne, men jeg maa bede erindret, at der altid kun fra Regjeringens Side er Tale om at hjælpe St. Croix, men aldrig St. Thomas. Derfor er det ikke rigtigt, naar man kommer til at tale om at hjælpe Derne; thi det gjør man ikke. Man hjælper den ene D., som man altid har hjulpet, og som jeg næsten tør sige, man har ødelagt ved at hjælpe den for meget. Seg skal, uagtet Tiden er temmelig fremrykket, forsøge paa at imødegaa den høitærede Minister paa nogle af de Punkter, han har berørt, men jeg skal dog ikke undlade at tilføie, at det forekommer

mig, at Svaret paa meget af det, den ærede Minister har sagt; findes ligesvem i den trykte Betænkning, som jeg ikke vil trætte Thinget med at oplæse paany. Den høitærede Minister har udtalt sig om, hvorledes det skal være vanffeligt at forstaa, at Udvalget er kommet til et Resultat, som gif Regjeringen imod, medens alle Udtalelser ved 1ste Behandling vare velvillige for Derne. Seg forsomte, da jeg første Gang havde Ordet, at herøre netop dette Punkt, som ogsaa er blevet omtalt af det ærede Medlem bagved mig (B. Christensen). Seg tilstaar, at jeg ved 1ste Behandling talte uden det fornødne Kjendskab til Forfatningsforholdene og den Udvilling, man havde paatenkt ved Kolonialloven, at give Forholdene paa Derne. Det var urigtigt; thi jeg erkjender, at man skal aldrig tale om Ting, uden man kjender dem tilbunds. Seg, har i mange Aar følt en levende Interesse for Derne, og der er Ting, som jeg altid har betragtet som overordentlig uheldige paa Derne, og det var denne Interesse, og jeg tør næsten sige, den Slags Harne, som jeg ofte har følt over, hvorledes det gif til paa Derne, der foranledigede mig til at udtale mig ved 1ste Behandling; men Udskilligt af, hvad jeg har sagt, vilde være faldet noget anderledes, dersom jeg havde kjendt Forholdene saa nøie, som jeg nu har havt Leilighed til at gjøre mig bekjendt med dem. Seg tør antage, at det er gaaet andre ærede Medlemmer af Udvalget ligesaa, at ved en ganske overfladisk Betragtning af et Forslag, som kun gaar ud paa at hjælpe en D., hvor man fremstillede Trangen som overmaade stor, var den øieblikkelige Følelse den: Dette Forslag er os velkomment, fordi Moderlandet derved vil faa Leilighed til paa en hensigtsmæssig Maade at vise sin Interesse for Derne; men det var Følgen af, at vi kom til at se lidt nærmere paa dette Forslag, at vi fik Die paa de store Betænktheder, som det gav Anledning til, og som foranledigede os til at foreslaa en Udsættelse saaledes, at Thinget i det Hele kan komme i Besiddelse af noget nærmere Kjendskab til disse Forhold og dømme om dem med mere Sagkundskab, naar den næste Gang foreligger